

TRENDY

Zpravodaj o trendech nejen ze světa vozíčkářů

12/2016

Slovo na úvod

Rok od roku mi připadá, že čas ubíhá stále rychleji a než se nadějeme, je tu prosinec, konec roku a krásné období Vánoc. Období, kdy se všichni zastavíme, sejdeme se s rodinou, přáteli, ale také bilancujeme, co se nám podařilo, nebo co méně.

Spolek Trend vozíčkářů v letošním roce oslavil krásné 22. narozeniny, jeho dceřiná společnost TrendWork Olomouc s.r.o. narozeniny třetí. Zaměstnáváme 46 zaměstnanců na hlavní pracovní poměr a 27 zaměstnanců na dohody. Z toho počtu je více jak 50% zaměstnanců OZP. Máme 44 uživatelů služby osobní asistence a 12 uživatelů sociální rehabilitace. Roční obrát přesáhne výši 15-ti milionů Kč. Samozřejmě takto velká firma s sebou přináší i každodenní problémy, se kterými se potýkáme a které musíme řešit. Historie a prosperita každé firmy je přímým odrazem kvality zaměstnanců, kteří ve firmě pracují. Tímto chci poděkovat svým kolegům za jejich obětavou práci, kterou přispívají ke spokojenosti uživatelů našich služeb. Jejich přičiněním patří Trend vozíčkářů ke spolehlivým poskytovatelům sociálních služeb, k předním organizacím v regionu.

Závěrem chci poděkovat všem uživatelům, příznivcům, donátorům a přátelům Trendu vozíčkářů za to, že nám zachovávají svojí přízeň a důvěru. Všem přeji hezké Vánoce a mnoho pohody v novém roce 2017.

Alena Ivanová

ředitelka

PROVOZNÍ DOBA SOCIÁLNÍCH SLUŽEB, EKONOMICKÉ SEKCE A SOCIÁLNÍHO PODNIKÁNÍ BĚHEM VÁNOC

Osobní asistence:

Během svátečních dnů nebudou pracovníci přítomni v kancelářích, také budou čerpat řádnou dovolenou. Osobní asistence v terénu bude probíhat i během vánočních svátků.

Nepřítomnost pracovníků v kanceláři:

Od **23.12.2016** do **26.12.2016**

Pracovní dny:

Pátek **16.12.2016** pracovní den – hlášení požadavků OA do 9:00 na období od
19.12.2016-1.1.2017
19.12 - 22.12.2016 běžné pracovní dny – doplnění požadavků OA
27.12. - 30.12.2016 8:00-12:00 (pracovníky prosím kontaktujte pouze telefonicky nebo e-
mailem)
30.12.2016 hlášení požadavků OA do 9:00 na období od **2.1.-8.1.2017**

Také bychom poprosili uživatele osobní asistence, kteří již znají své požadavky, popř. budou potřebovat jiné než stálé asistence, aby to oznámili sociální pracovníkům OA kvůli efektivnějšímu zajištění služby během svátečních dnů. Děkujeme za pochopení.

Požadavky lze hlásit prostřednictvím telefonu 582 777 707, 734 236 589, prostřednictvím e-mailu asistence@trendvozickaru.cz nebo SMS na 777 974 455.

Sociální rehabilitace:

Dovolená od 23.12.2016 - 1.1.2017

Sociálně – právní poradna a půjčovna kompenzačních pomůcek:

Dovolená od 23.12.2016 - 1.1.2017

Ekonomická sekce:**Nepřítomnost pracovníků v kanceláři:**

Od čtvrtku **22.12.2016** do **29.12.2016**

Pracovní dny:

Pátek **30.12.2016** 8:00-12:00 hod.

Sociální podnikání :

Během svátečních dnů nebudou pracovníci přítomni na pracovišti Holečkova 9, budou čerpat řádnou dovolenou: od **21.12.2016 – 1.1.2017**

V nutných případech nás kontaktujte na :

E-mail: podnikani@trendvozickaru.cz

Mobil: 731 501 387, 734 442 041

Bez bádání a hledání by byl život nuda, říká Eva Zajíčková

Paní Eva Zajíčková se kromě svých dvou dcer stará také o českou facebookovou stránku pana Tändzina Gjamccho, kterého většina z nás zná jako čtrnáctého tibetského dalajlámu. Mimo jiné jsme si povídali o tom, čím ji dalajláma zaujal a jak to dělá, že je facebooková stránka, kterou spravuje, tak úspěšná.“

Jak se člověk dostane k tomu, že začne na facebooku spravovat český profil světoznámé osobnosti?

Já jsem na facebooku asi sedm let a jelikož jsem se o dalajlámu vždycky zajímala, tak jsem si tam samozřejmě našla jeho stránku. No a jednou na té stránce byl inzerát, že hledají správce. Tak jsem si řekla proč ne, mě to zajímá a baví, navíc mám čas. Přihlásila jsem se a od té doby se o to starám.

Eva Zajíčková

Na facebooku všichni sbíráme zvednuté palce, známé jako *to se mi líbí*. Kolik jich měla vaše stránka, když jste na ní začínala pracovat a kolik jich má teď? A co děláte proto, aby jich bylo co nejvíc?

Na začátku měla necelé dva tisíce *to se mi líbí* a teď jich má asi 21 000. Já si nemyslím, že je to moje zásluha. Tam hraje největší roli ta osobnost dalajlámy. Podle mě je důležité, aby se na té stránce něco dělo a lidé tam měli důvod opakovaně chodit. Já bych byla ráda, kdyby ta stránka alespoň trošičku dalajlámovi a Tibetu pomohla.

Odkud čerpáte informace, které potom na stránku dáváte?

Protože se o dalajlámu zajímám a pohybuji se v okruhu podobných lidí, tak často jenom nasdílím něco, co měli na facebooku moji známí. Dost toho také přebírám z dalajlámovy oficiální stránky. No a v neposlední řadě na něco narazím prostě při četbě literatury nebo zpráv na internetu. Dalo by se říct, že jelikož se o to téma zajímám a pohybuji se v něm, tak si mě ty informace hledají do značné míry samy.

Jakým způsobem informace vybíráte? Dalo by se nějak popsat, proč nějakou zprávu zveřejníte a jinou ne?

Já se snažím to téma pojímat spíše z duchovního hlediska a moc tam netahat politiku. Na druhou stranu je dalajláma s politikou spjatý a oddělit to úplně nejde. Dost se to projevilo letos, kdy byl na návštěvě České republiky a jeho návštěva byla velké téma. Ale v této situaci jsem se snažila spíš poskytovat informace než nějaké hodnocení, aby si každý mohl udělat svůj vlastní názor.

Pojďme teď k samotné osobnosti dalajlámy. Co byste o něm řekla člověku, který toho o něm zatím moc neslyšel?

Myslím, že dalajlámovo poselství spočívá v soucitu, míru, lásky, tolerance... Dalajláma vlastně vždycky říká, že řešení nějakého konfliktu, včetně politického, spočívá v diskuzi a kompromisu. Číňané dalajlámu obviňují ze snahy o separování Tibetu od Číny. Ale jeho politika právě spočívá ve snaze o navázání dialogu s Čínou, která na to samozřejmě neslyší,

nebo spíš nechce slyšet. On vlastně říká, že při sporu dvou stran musí oba ustoupit, aby našli nějakou společnou řeč. A to platí jak u politických, tak osobních sporů.

Co dovedlo vás osobně k tomu, že jste se začala o dalajlámu zajímat?

Vždycky jsem se zajímala o duchovní literaturu. Nejdříve, když mi bylo kolem osmnácti, tak různými záhadami, sci-fi literaturou a autory jako je A.C. Clarke. Od toho jsem přešla k zájmu o psychologii a od ní potom k duchovním naukám. Někdo jiný přijde z práce a pustí si seriál, ale to by mě nebavilo. Já jsem vždycky potřebovala nad něčím bádát a hledat. Bez toho by mi život připadal jako nuda.

Džampal Ngawang Lozang Ješe Tändzin Gjamccho známý jako 14. tibetský dalajláma.

Foto zdroj: g.cz

Duchovních vůdců je celá řada. Čím vás zaujal právě dalajláma?

Já nevyhledávám žádné duchovní vůdce, protože mi vadí, že se do každého sdělení snaží vložit víru ve své náboženství. A dalajláma, ačkoliv je samozřejmě buddhista, tak se snaží věci říkat tak, aby je mohl přijmout stejně dobře kdokoliv, ať je jakéhokoliv vyznání. Taky se mi na dalajlámovi líbí, že se opravdu zajímá o obyčejné lidi. Poznává se to tak, že když je někde na návštěvě, tak se nechá vyfotit s lidmi, se kterými se jiné významné osobnosti občas nefotí. Třeba s kuchaři nebo s ochrankou. Samozřejmě má nabitý program a málo času, ale přijde mi moc pěkné, že si na tyto lidi snaží udělat čas a dá jim tím najevo, že si jich váží.

Můžete mi říct nějaký váš oblíbený dalajlámův citát?

Není potřeba chrámu a složitých filozofií. Naše vlastní mysl a srdce jsou naším chrámem. Chápu to tak, že není úplně důležité, jaké má člověk vzdělání nebo majetek, ale spíš to, že člověk dělá věci s láskou a má dobré vztahy s ostatními lidmi.

Je ještě něco, o čem jsme se nebavili a chtěla byste to dodat?

Neřekli jsme, že pracuju pro neziskovku Brontosauři v Himalájích, která provozuje školu v Malém Tibetu, což je oblast v Indii, kde žije spousta Tibeťanů. Kdyby se čtenáři zpravodaje podívali na naše webové stránky, tak by mi to udělalo velkou radost.

Ivo Buček

Odkud se vzal vánoční stromek?

Dnes si už nedokážeme představit Vánoce bez bohatě zdobeného stromku, ale víte, kde se poprvé vzal a proč zdobení stromku vlastně vzniklo?

Za prapůvodce zdobení stromku je dle legendy považován jistý opat Kolumbán z Luxeuilu, který žil v 6.století. Jeho putování ho zavedlo na dvůr burgundského krále Gontrana, který přestoupil na křesťanství. Ale jeho lid byl nepřátelský, pohanský a aby věnovali alespoň chvíli narození Ježíše Krista, Kolumbán a jeho se shromáždili kolem starobylé jedle, kterou pohané uctívali o zimním slunovratu. Ozdobil ji hořícími pochodněmi, což přilákalo mnoho zvědavých lidí a při té příležitosti jim Kolumbán zvěstoval kázání o narození malého Ježíška.

Středověk, doba temna, nepřál uchování zvyku zdobení stromu. Zdobení stromku je v dnešní době bráno jako součást křesťanských svátků. Paradoxně se k tomuto zvyku církev stavěla velmi odmítavě a tyto snahy považovala za pohanské. Se zdobením stromku se smířila až na konci 16. století. Zelené jehličí mělo symbolizovat věčný život křesťanů v království nebeském a připomínat jim rajský strom Adama a Evy. Výrazněji se tento zvyk objevil v Německu, odtud se pomalu šířil. Vánoční atmosféra spojená se zdobením stromku se rozšířila i na veřejné prostranství, kdy se na začátku 20.století velké stromy se svíčkami a ozdobami začaly objevovat na náměstí ve městech.

Kdy se objevila tradice vánočního stromu u nás? Tato událost je spojena se jménem Jana Karla Liebicha, který byl ředitelem Stavovského divadla. O Vánocích pořádal každoročně ve svém zámku večírky a na jednom z nich, v roce 1812, vyzdobil uprostřed místnosti strom, pod něhož umístil jesličky a drobné dárky. I když o události mluvila celá Praha, tak se tento zvyk se rozšiřoval velmi pomalu, stromečky si strojili jen bohatí lidé. Z velkých měst se tato tradice dostávala i na venkov. Když si lidé nemohli dovolit mít vánoční strom, tak to vyřešili ozdobenou smrkovou nebo jedlovou větví. Také ozdoby se dříve lišily od těch, co známe dnes. Na stromečky se vázaly stužky s jablky, s hruškami, ořechy, se sušenými švestkami, perníčky, sladké pečivo nebo barevné šátky. Dnes si ani neumíme představit Vánoce bez stromečku, co říkáte?

Marie Pijáčková

Martyn Ashton znovu v sedle

Vždycky mě potěší, když v médiích objevím nějakou informaci o lidech s postižením ne kvůli tomu, aby se naplnily kvóty a ukázalo se, že *my taky pomáháme*, nýbrž proto, že je to prostě příběh, který stojí za pozornost. Při četbě magazínu o horských kolech jsem narazil na článek, ve kterém čtyři kluci z Walesu ukázali všem absolventům sociálních oborů, jak vypadá opravdová inkluze. Článek jsem si pro vás dovolil volně přeložit.

Stane se, že člověka od oblíbené projížďky na kole odradí nějaká maličkost. Třeba příliš mnoho práce nebo špatné počasí. Martyn Ashton byl profesionálním jezdcem v biketriálu, dokud si před třemi lety nezlomil páteř. Ani to ho ale nezastavilo v dalším ježdění na kole. Jezdí na handbiku a už také stihnul řídit motocykl s podpěrami.

Nejpůsobivější jízda jeho života ale přišla až teď. S několika přáteli, kteří jsou shodou okolností světoznámí jezdci biketriálu, se Martyn nechal připevnit ke sjezdovému horskému kolu, aby si mohli všichni společně zajezdit.

„Samozřejmě, že jsem si po úraze kladl otázku, jestli ještě někdy budu chodit. A stále to nevím. Ale pokud jde o ježdění na kole, tak otázka vždycky zněla: Jak to uděláme? Že už nebudu nikdy jezdit na kole? To mě nikdy ani nenapadlo,“ řekl po jízdě moderátorovi cyklistického pořadu GCN.

Martyn Ashton s Dannym Macaskillem, jedním z nejslavnějších bikerů dneška. Takovým Leonardem da Vinci světa cyklistiky.

„Jíždě na kole se věnuji tak dlouho, že je to jedna z věcí, které definují můj život. Jízda je pro mě tou nej přirozenější věcí. Navzdory své současné situaci se jí nechci vzdát. Každý, kdo se někdy cyklistice věnoval, ať už na jakékoliv úrovni, musel při jízdě pocítit to štěstí a svobodu, když jel otevřenou krajinou. Prostě to člověka chytí a už nepustí.

Moci znovu jezdit na horském kole je pro mě jako mít zpátky něco, co mi vzala vyšší moc. Je to skvělé.

Když mě roztlačili dolů z kopce, tak jsem si vůbec nepřipadal jako člověk na vozíku. Byli jsme prostě čtyři kámoši, co spolu jezdí na horských kolech. Byla to ta nejlepší jízda na kole, jakou jsem kdy zažil.“

Na video z Martynovy jízdy se můžete podívat tady:

https://www.youtube.com/watch?v=kX_hn3Xf90g

Zdroj: singletrackworld.com

Ivo Buček

Multifunkční vozítko Trilobit vyhrálo prestižní cenu za design Red Dot

Red Dot je jedno z nejprestižnějších světových ocenění v oblasti designu. Minulý rok o něj usilovalo 5200 návrhů z 57 zemí světa. Jan Škola je absolventem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, který se svým návrhem multifunkčního vozíku pro tělesně postižené. Tento vozík mohou handicapovaní využívat jak k přesunům ve městě, tak k **aktivnímu sportování**, protože nabízí celkem pět variant, mezi které patří například jízdní kolo, in-line brusle, lyže nebo sledge brusle. Za svůj koncept získal **ocenění Red Dot Award: Design Concept 2015: Best of the Best**. S Janem Školou přinášíme krátký rozhovor převzatý se stránek Czechdesign.cz

Co pro Vás bylo impulzem pro vytvoření konceptu Trilobita a jak následný proces probíhal?

Impulzem pro mě byla moje bakalářská práce. Zadání v ateliéru bylo hodně komplexní a složité. Z původních deseti studentů, kteří na něm začali pracovat, postupně zbyli pouze čtyři včetně mě. Chtěli jsme to dotáhnout do konce. Téma zadání znělo: "řešení univerzálního sedáku na sledge hokej pro handicapované". Tím pravým impulzem pro mě pak bylo setkání s handicapovanými a diskuze nad zadaným úkolem. Tehdy jsem začal přemýšlet o rozvinutí tématu z pouhého sedáku na multifunkční vozík, později nazvaný Trilobit. Ten přinesl řešení úspory místa například při cestování autem. Handicapovaný sportovec nemusí mít u sebe 2 či více

speciálních sedáků nebo vozíků a pomůcek, ale jen jeden s výměnnými nástavci pro individuální sporty. Vznikly první dvě varianty - aktivní vozík a saně na sledge hokej. O půl roku později přibýly další 3 varianty.

Jak vnímáte postavení člověka s postižením - tělesným či jiným - ve společnosti?

S jedním právě sedím v kanceláři - kolega konstruktér. Je na vozíku. Vnímám jej celkem normálně, jako každého jiného kolegu. Určitě postižené nedávám do nějakého šuplíku, ale beru je jako rovnocenné lidi. Každý má do jisté míry nějaký handicap, který se nemusí vždy týkat přímo tělesné vady.

Je podle Vás společnost ochotna řešit problematiku osob s postižením a s tím spojených kompenzačních pomůcek nejen po stránce funkční, ale i té designové?

Ano, je to stejné jako v byznysu s auty. Zákazníci s novým vozíkem chtějí, kromě nových technických vymožeností, také nový a pěkný design. A jelikož máme konkurenční prostředí, tak se firmy snaží držet krok i v designu, aby přilákaly zákazníka. I když rozhoduje v mnoha případech cena, tak kvalita, funkčnost a design hrají neméně důležitou roli. Proto například některé firmy v Německu investují do designu kompenzačních pomůcek až milión euro ročně.

V poslední době vzniká mnoho různých konceptů multifunkčních městských vozítek. Mohly by se po určité modifikaci stát alternativou pro pohodlný přesun osob s postižením?

Mnoho konceptů různých vozítek zůstane jen na papíře, jelikož je nemá kdo vyrobit. Výrobci je hodně, ale není zájem vyrábět něco, co bude špatně prodejné. Mohou si to dovolit pouze největší hráči na trhu. Stane se, že dotují 4 roky produkt, kterého se prodá jen cca 10 kusů ročně. Například Super Four od firmy Otto Bock - outdoor vozítko, které překoná téměř všechno: nepevněné cesty, lehčí terén, pláže, bahno, sníh, dokonce i 30% stoupání. Po technické a designové stránce je to špička. Jelikož však cena jednoho vozítka pro jednu postiženou osobu byla kolem miliónu korun, prodalo se pouze několik kusů. Zajímavou variantou by se rozhodně stát mohly, pokud je však budou zákazníci ochotni zaplatit a firmy vyrábět.

Zdroje: czechdesign.cz, generace21.cz, trilobitmotion.com

Otův koutek

Knižní recenze

Usáma /Chris Ryan, Velká Británie, 2013

Chris Ryan je bývalý příslušník speciálních britských jednotek SAS. Zúčastnil se mnoha akcí i války v Perském zálivu v roce 1991. Tam jako jediný ze své jednotky unikl zajetí a dva týdny se skrýval před tisíci iráckých vojáků, kteří po něm pátrali. Po odchodu z SAS se dal na psaní knih. Toto je jedna z nich.

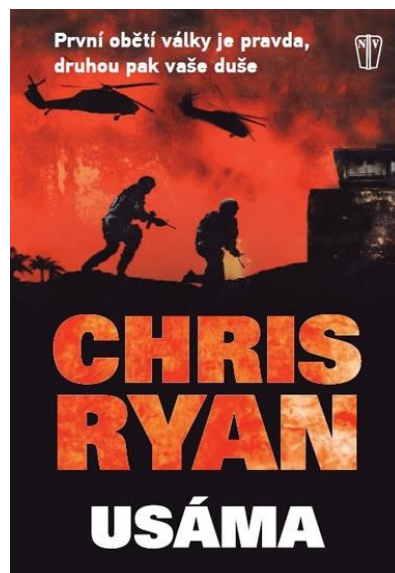
Dva britští vojáci jsou v Pákistánu svědky útoku Američanů na jednu budovu. S překvapením zjistí, že Američané vynášejí z budovy DVA pytle s těly. Když se dovědí, že šlo o útok na Usámu bin Ládina, vrtá jim hlavou, kdo tedy byl v tom druhém vaku.

Američané zjistí, že měli při akci nevídané svědky a pokusí se je zabít. Jednoho pošlou do minového pole, kde zahyne. Druhý voják se zoufale snaží zachránit. A co nakonec zjistí?

Žije bin Ládín? Kniha vám odpověď dá... Američané tvrdí, že ho zabili. Je zajímavé, že při akci v Abottábádu vypadly všechny kamery a bylo slyšet jen zvuk. Poté prý byl mrtvý bin Ládín pohřben podle muslimských tradic v Arabském moři... Odkdy asi Američané dodržují muslimské tradice, hm? ...Neexistují žádné věrohodné záběry mrtvého bin Ládina. Foto na netu není jeho...

A proč by se zbavovali tak cenného zdroje informací? Mají Američané Usámu někde v tmavé kobce pod zemí? Že neexistují? Tajné mučírny CIA v Polsku a Rumunsku prý také neexistovaly a přesto byly. Žije bin Ládín?

Většina příslušníků jednotky zahynula v Afghánistánu údajně po zásahu raketou od Talibánu... Není těch náhod nějak moc najednou?

Výročí

8. prosince 1980 byl v New Yorku před budovou Dakota zastřelen bývalý člen skupiny Beatles John Lennon. Jeho vrah, tehdy pětadvacetiletý Mark David Chapman, byl odsouzen na doživotí a trest si odpykává ve věznici Atica nedaleko New Yorku, odděleně od ostatních vězňů... Škoda, já bych ho mezi ně pustil...

Doživotí ve státě New York znamená, že po dvaceti letech můžete požádat o podmíněčné propuštění. Když to Chapman v říjnu roku 2000 zkusil poprvé, vyhlásili vězni

sbírku na nájemného vraha... Vzedmula se velká vlna protestů známých osobností v čele s Lennonovou vdovou Yoko Ono a žádost byla zamítnuta. Od té doby může Chapman žádat každé dva roky, čehož také pravidelně využívá. Poslední žádost mu byla zamítnuta v srpnu letošního roku.

Doufám, že letos jednašedesátiletý Chapman v tom vězení shnije...

Co Vy na to, Oto?

Na někoho se usmívá bohyně Fortuna, spousta lidí prochází životem, jak se dá a někomu se bohyně Smůly chechtá, až se za břicho popadá. O jednom takovém bych Vám chtěl napsat.

Tenhle příběh začíná v Paříži v roce 1965. V jednom činžáku žil v malém jednopokojovém bytě 45letý muž. Vedle něj bydlela v krásném velkém třípokojovém bytě 90letá stařenka. Muži se její byt líbil, a protože se nechtěl nikam stěhovat, dohodl se se starou paní, že od ní byt koupí, nechá ji tam samozřejmě dožít, no a až si Pán zavolá stařenku k sobě, bude byt jeho. Zašli tedy k notáři, sepsali řádnou smlouvu, muž vyplatil stařence několik milionů starých franků a nezbylo, než čekat, co bude dál.

Dny se měnily v týdny, týdny v měsíce a měsíce v roky, až uplynulo deset let. Psal se rok 1975. Muži bylo 55 roků a stařenka oslavila jubilejní 100. narozeniny.

Čas se opět rozběhl a běžel tu rychle, tu pomaleji, až uběhlo dalších deset let. Psal se rok 1985. Muži bylo 65 roků a již byl ve starobním důchodu. Bábinka vcelku v pohodě oslavila neuvěřitelné 110. narozeniny.

A čas běžel dál a dál. Jaro střídalo léto, léto pak podzim, ten zase zima a stále dokola. Tak uběhlo dalších deset let. Psal se rok 1995. Muži bylo 75 roků a poloslepá a polohluchá dáma slavila neskutečné 120. narozeniny!!

Muž se bytu nedočkal. Zemřel v roce 1996 ve věku 76 let a stařenka ho ještě o více než rok přežila! Odešla tiše ve spánku 6. srpna 1997 ve věku 122 let, 5 měsíců a 4 dny. Jmenovala se Jeanne Calmentová a je uvedena v Guinessově knize rekordů jako nejstarší člověk, jaký kdy žil.

Tak tomu říkám smůla, co ☺? Pozor na devadesátileté stařenky, mohou vás nemile překvapit.

Hezky si užijte Vánoce...

Otakar Altman

Knižní recenze

Péče o člověka s demencí/ Joy A. Glenner a kol.

Jelikož hodlám psát diplomovou práci na téma demence Alzheimerova typu, prochází mi rukama moc a moc knížek o demencích. Nejvíc mě však zaujala tato, protože je to výborný rádce nadupaný praktickými radami.

Tato kniha je průvodce především pro pečující osoby, které mají osobu s demencí v domácí péči. Jsou zde uvedeny všeobecné informace o demenci Alzheimerova typu a dalších. Naleznete zde také rady ohledně finančního plánu, jak zajistit bezpečí sobě i svému blízkému s demencí, jak nemocnému pomáhat s hygienou, jak zajistit dostatečnou výživu i jak s člověkem s demencí komunikovat. V útlém paperbacku se také pojednává o zvládání problémového chování a o technikách pozitivní interakce. Je tu spousta nápadů a námětů na práci pro osobu s demencí, aby se předešlo zbytečné závislosti. Vše je postaveno tak, aby byla zachována důstojnost nemocného a zároveň, aby byl maximálně možné využit jeho potenciál. Pečující osoby se musí připravit na to, že to, co osoba s demencí zvládala dříve v pohodě, dnes již tak rychle nepůjde. Proto autoři uvádí, že se na tyto aktivity má vyhradit dostatek času. Zapojením do každodenních činností běžného života se předchází výskytu nežádoucího chování a udržuje se co nejdéle období samostatnosti. Demence je totiž progredující onemocnění, které se nedá vyléčit. Stav člověka se tedy bude jen zhoršovat. Sice se neví, proč různá stadia demence trvají u každého jinak dlouho, ale výsledek je u všech stejný – naprostá závislost na druhých osobách. Existují různé léky, které průběh nemoci zpomalují a korigují chování, ale kus práce také odvádí pečující osoby a osoby blízké.

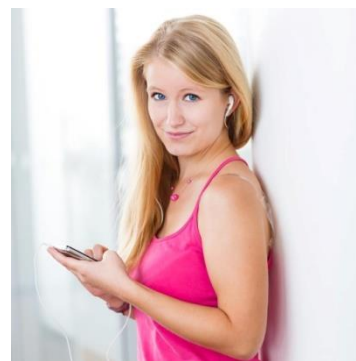
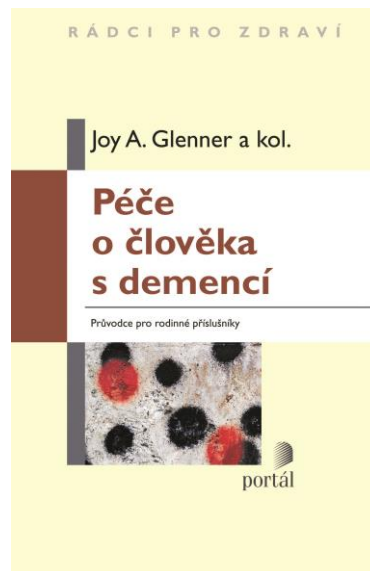
Moc se mi líbí, že je kniha doplněna konkrétními příklady, což usnadňuje zapamatování si informací. Dílko osloví rodinné příslušníky a přátele osob s demencí, sociální pracovníky, pečovatele, personál zařízení pro osoby s demencí a vůbec všechny, které toto téma zajímá.

Pro čtení doporučuji klid a dostatek času, abyste pěkně vstřebali všechny důležité informace.

Pokud se potkáte s člověkem s demencí, buďte prosím trpěliví a nechovejte se k němu jako k dítěti. Není to druhé dětství, je to prostě nemoc.

Pokud by Vás toto téma zajímalo více, již brzy naleznete na www.neuroportal.cz video o tomto onemocnění a spousty dalších materiálů, nejen o demencích.

Čtení zdar!

Viola Jónová

Okénko z Osobní asistence

V pondělí 14.11.2016 se konala beseda na **téma „Bezpečnost jízdy/chůze lidí na vozíku – info pro uživatele a asistenty“**. Tuto besedu, v rodinném kruhu, vedla por. Mgr. Pavla Štenclová z Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje v součinnosti s kolegou z dopravní společnosti BESIP.

Tímto děkujeme všem, kdo se zúčastnili a přikládáme fotky přímo z místa dění. Všichni zúčastnění dostali reflexní pásy a samolepky, které se doporučuje přilepit na vozík, kolo...

Příští rok se opět můžeme těšit na besedu na podobné téma.

Osobní asistenti měli možnost se zúčastnit posledního akreditovaného kurzu v tomto roce na téma **„Stres a komunikace v krizových situacích – uvedení do problematiky“**. Pro mnohé byl kurz přínosem a další inspirací, jak reflektovat různé stresující situace, které se mohou v terénu při OA odehrávat. Kurz vedl Mgr. Martin Haicl, známý u asistentů též jako supervizor. Seminář s touto tematikou se konal uprostřed prvního týdne v prosinci. A jaký byl cíl takového kurzu?

1. Seznámit účastníky o tom, jak komunikovat ve stresu a uvědomit si, co je stresuje nejen při osobní asistenci
2. Najít možnosti, jak se stresovat méně a snadněji se vyrovnávat s různými situacemi při asistencích
3. Informace o tom, jak lze poskytnout podporu lidem v krizových situacích

Jana Děkanová

Dračí doupě, část čtvrtá

Skupina dobrodruhů nelenila, hned za rozbřesku posbírala svůj tábor a vyrazila do hlubokého hvozdů hledat tajemnou knihu, o níž měla babka kořenářka takový zájem. Nemaje kompas, pouze hrubou mapku, museli se při orientaci spoléhat výhradně na přírodní prvky.

Vydali se proto proti proudu říčky a jelikož slunce ten den svítilo, cesta jim pod nohama příjemně ubíhala a urazili docela slušnou vzdálenost, než se za soumraku opět utábořili. Nikdo nelenil, jeden sbíral dříví na oheň, druhý připravoval ohniště a třetí obhlížel okolní terén a připravoval jednoduché pasti, které by nocležníky varovaly v případě, že by se někdo v noci blížil k jejich tábořišti.

Zanedlouho se ukázalo, že nastražení pastí a zejména příprava pořádné hromady dřeva na podpal, rozhodně nebyla zbytečná. Noc proťalo zavytí, vycházející, jak hraničář neomylně identifikoval, z vlčího hrdla. K jednomu hrdlu se během chvíle přidalo další a další, až jich nakonec bylo čtrnáct. Ze tmy obklopující vysoko plápolající oheň se začaly vynořovat svítící páry očí. Smečka jako na povel jednotně vyrazila k útoku. Cílem jejich ostrých zubů bylo neomylně bílé hrdlo sličné čarodějky. To se ale přepočítali! Do cesty jim skočil vousatý trpaslík a dvojice jeho seker zazpívala píseň smrti. Lučištníci vypustili šípy ze svých zbraní a vzduch rozčísl blesk vyslaný čarodějkou. Za chvíli se po zemi válela hromada vlčích těl a naopak všichni členové družiny stáli pevně na nohou. Až příliš pozdě hraničář zjistil, že jeden z šípů, které vyslal, nezasáhl vlka, nýbrž jeho milovaného psa. Musel zmobilizovat všechnu svou moudrost a schopnosti, aby mu poskytl dostatečné ošetření a udržel ho při životě.

Jelikož členové družiny byli nejenom hrdinové, ale také ekologové, tak vlčí mršiny stáhli z kůže, maso opekli na ohni a kožešiny uskladnili na bezpečném místě. Ráno opět vyrazili na cestu a šli až do večera. Nocleh tentokrát proběhl bez přerušování soubojem o život a když ráno osvěžení vydatným spánkem vstali, usoudili, že se blíží ke svému cíli. Poklidnou cestu lesem, orámovanou cvrlikáním ptáčků, najednou pročísnul hrom. Modré nebe ale napovědělo, že nepřišel z oblohy. Naopak kdesi před nimi stoupal směrem k nebi sloup dýmu. Přidali do kroku a netrvalo ani dvě hodiny, když došli ke staré, břečťanem porostlé věži. Masivní dveře byly otevřené a z nejvyššího patra stoupal jako ukřivděný vykřičník sloup šedavého kouře. Kus stěny chyběl.

Nezbylo, než opatrně vstoupit do nitra věže. Ještě než se ale družina stačila rozkoukat, uslyšela, že dolů ze schodů někdo sestupuje. Takticky se rozestavili kolem schodů a počkali, dokud do místnosti nesestoupily čtyři postavy. Potetovaní, zahalení v černém, s meči po boku. Zloděj se s nimi sice pokusil zavést rozhovor, ale jelikož cizinci mluvili neznámým jazykem, tak dobrodruhové usoudili, že bude jednodušší nechat promluvit zbraně. Čtyři proti šesti sice není fér, ale na to se historie ptát nebude. Ačkoliv to nebylo snadné, nakonec ležely na zemi čtyři černě zahalené mrtvoly.

... A tady naše dobrodruhy opět zanecháme, abychom se k nim zase za měsíc vrátili. Nepochybně oberou mrtvoly o všechno cenné (jsou to ekologové, nezapomeňte!) a potom se vydají prozkoumávat tajemnou věž.

Napsali Přemek Drtíl a Ivo Buček

Pozvánka na koncert

Srdečně zveme všechny uživatele služeb Trendu na vánoční koncert mladého charismatického zpěváka Martina Šafaříka původem z Uničova. Martin vystoupí **20. 12. 2016 od 19 hod. v olomouckém ArtUm Centru** (Sokolská 7), kde zahraje nejhezčí vánoční písně a koledy z celého světa a také písně ze své nové desky s názvem Kolem nás. **Pro uživatele Trendu platí poloviční vstupné 110 Kč, pro doprovod je vstup zdarma. Prostory ArtUm centra jsou bezbariérové.** V případě zájmu se obraťte na Kateřinu Vaculíkovou, tel.: 731 501 389, email: vaculikova@trendvozickaru.cz.

OLOMOUCKÝ deník
olomouc.cz
nejlepší adresa ve městě
FANTOM KULTURNÍ MAGAZÍN
ARTUM CENTRUM
BULVAR 24
M.P. Production
97.1 RADIO RUBI
www.radio101.cz

220 CZK
V PŘEDPRODEJI
250 CZK
NA MÍSTĚ

NEJHEZČÍ VÁNOČNÍ PÍSNĚ Z CELÉHO SVĚTA
MARTIN ŠAFAŘÍK
VÁNOČNÍ KONCERT
20. 12. 2016 19:00
ARTUM CENTRUM OLOMOUC
SOKOLSKÁ 7, 779 00

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK: INFOCENTRUM V PODLOUBÍ OLOMOUCKÉ RADNICE
ARTUM CENTRUM (KAVÁRNA DÉJAVU) WWW.ARTUMCENTRUM.CZ
TICKETBOOKING@SEZNAM.CZ

POZVÁNKY

Dílny – práce se dřevem

Chcete se naučit pracovat se dřevem? Vyrobit si něco hezkého nebo naučit se pracovat s nástroji? Tak to se přihlaste do nového kurzu, který se koná ve spolupráci se Střední školou polytechnickou Olomouc v jejích prostorách. Konkrétní náplň kurzu se bude odvíjet od potřeb účastníků. Setkávání bude probíhat 2x za měsíc 1,5 hod v odpoledních hodinách. Podrobnosti se budou řešit až s přihlášenými účastníky.

Zájemci se hlase do 6.1.2017 Mgr. Marii Pijáčkové
pijackova@trendvozickaru.cz, 731 501 388.

Dramaterapie

Dramaterapie je disciplína, která zahrnuje terapeutické, pedagogické a umělecké prvky. Budeme pracovat v otevřené skupině, kde pomocí hry, dramatické scénky a prací s příběhy lze nahlédnout na sebe a na ostatní z trochu jiného úhlu než obvykle.

3.1. 2017 (úterý) od 14:00 do 15:30

Kontakt: Bc. Ivo Buček, Tel.: 731 144 670, e-mail:
bucek@trendvozickaru.cz

Pracovní terapie – Smaltované šperky

Dne **4.1.2017** se v prostorách Spolku Trend vozíčkářů na ulici Lužická 7 uskuteční od **14h** do **17h** pracovní terapie na téma **SMALTOVANÉ ŠPERKY**– přijďte si vyrobit zajímavé šperky a ozdoby.

Srdečně zveme nejen uživatele sociální rehabilitace, ale všechny uživatele sociálních služeb Trendu vozíčkářů v Olomouci.

Na setkání se těší Jana Měrková a Kamila Zábojová

Kontakt: Bc. Kamila Zábojová,
volnocasovky@trendvozickaru.cz, mobil: 734 442 040
Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7

Trendácký filmový klub

HIPHOP-ERACE

Může se soubor seniorů, jehož věkový průměr se blíží devadesátce a skoro všichni členové vlastní umělou kloubní náhradu, úspěšně zúčastnit hiphopové taneční soutěže? Film sleduje fascinující cestu novozélandských nadšenců, kteří to se svým vystoupením chtějí dotáhnout až do Las Vegas. Životní elán a nadhled jim rozhodně nechybí. Oporou i blízkou přítelkyní je pro ně mladá manažerka a trenérka Billie, pro kterou představují překážky pouze výzvu na cestě s jasným cílem. (Jeden svět)

Režie: Bryn Evans Nový Zéland, 2014, 93 min., titulky

Kdy: 11.1.2017 od 14:00

Kde: Učebna Spolku Trend vozíčkářů Olomouc (Lužická 7)

Kontakt: Mgr. Marie Pijáčková;
pijackova@trendvozickaru.cz, mob. 731 501 388

Arteterapeutické setkání

Arteterapie je léčebný přístup, který pracuje s výtvarnými prostředky s cílem poznávat a ovlivňovat lidskou psychiku. Dochází k rozvoji kreativity, ale i k osobnímu růstu či k sebepoznání. Není důležité, zda člověk umí kreslit, podstatný je samotný proces. Součástí jsou i imaginace.

Kdy: 17.1.2017 od 14:00

Kde: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7

Kontakt: Mgr. Marie Pijáčková;

pijackova@trendvozickaru.cz, mob. 731 501 388

Výstava - FRANTIŠEK JOSEF I. V OLOMOUCI

Dne 21. listopadu 2016 uplynulo sto let od úmrtí rakouského císaře Františka Josefa I. (1830–1916), jenž setrval na trůně celých 68 let a řadí se tak k nejdéle vládnoucím panovníkům v historii. Mezi panovníky, kteří se v průběhu historie vystřídali na českém trůně, patří František Josef I. k těm nejznámějším, ale současně i k nejrozporuplněji vnímaným osobnostem. Přispěla tomu jednak císařova politická rozhodnutí a jednání, jednak pohnutý rodinný život, protknutý několika osobními tragédiemi. Vláda Františka Josefa I. vyplňuje celou druhou polovinu 19. století a sahá až do počátku první světové války.

Na tuto výstavu se půjdeme společně podívat ve čtvrtek **26.1.2017** do Vlastivědného muzea.

Svoji účast hlase do 19.1.2017 na níže uvedený kontakt, kde dostanete více informací.

Kontakt: Bc. Kamila Zábojová, volnocasovky@trendvozickaru.cz, mobil: 734 442 040
Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7

Nabídka inzerce

Pokud chcete mít uveřejněnu reklamu na svůj výrobek v Trendy zpravodaji, která vychází v tištěné podobě v nákladu osmdesáti výtisků a spousta dalších lidí ho čte v elektronické podobě, tak nás kontaktujte! Cena inzerce uveřejnění se odvíjí poměrně od velikosti inzerátu, přičemž v ceníku je uvedena cena za maximální velikost A4 přes celou stranu. Záleží také na poměru textu a fotek (v ceníku černobílý tisk a černobílé foto). Neváhejte se obrátit se svým inzerátem na e-mail bucek@trendvozickaru.cz a zjistěte, kolik bude jeho uveřejnění ve zpravodaji Trendy stát.

TISK A4, náklad 80 kusů

	cena pro zaměstnance, klienty, členy:	cena pro veřejnost:
černobílý tisk	160	460
černobílé foto	720	1020

Vydává: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7, 779 00 Olomouc

Napsali pro vás: Ivo Buček, Marie Pijáčková, Viola Jónová, Přemysl Drtil, Ota Altman, Jana Děkanová

Distribuce a info s úsměvem: Milena Březinová, Alena Třešková a Anna Koziolová.

Datum vydání: 15. 12. 2016 - Počet výtisků: 80

Adresa redakce: Spolek Trend vozíčkářů, Lužická 7, 779 00 Olomouc,

tel: 731 144 670;

email: bucek@trendvozickaru.cz

Uzávěrka příštího čísla je 5. ledna 2017